

Опікова хвороба

Опікова хвороба

– це патологічний стан, що проявляється відхиленнями у функціонуванні внутрішніх органів та систем внаслідок опікових уражень шкірних покривів та внутрішніх тканин. Таке захворювання поєднує у собі цілий ряд клінічних ознак, що залежать від тяжкості та обширності ураження ділянок шкіри. Захворювання є серйозною небезпекою для здоров'я та життя людини, в деяких випадках може стати причиною фатального результату.

У клінічній картині опікової хвороби виділяють 4 стадії:

- **перша стадія** — опіковий шок (1–3-тя доба);
- **друга стадія** — гостра опікова токсемія (3–7-ма доба);
- **третя стадія** — опікова септикотоксемія (триває до повного відновлення шкіри);
- **четверта стадія** — реконвалесценція (від відновлення шкіри — до відновлення функцій органів і систем, триває від 1–2 місяців до 1–2 років).

Лікування при опіковій хворобі проводиться за результатами діагностичного дослідження, на основі стану хворого, площі та глибини ураження, періодизації хвороби. Основний принцип у цьому випадку – організувати надходження необхідної кількості рідини в організм постраждалої людини. Хворого забезпечують рясним питвом до приїзду лікарів швидкої допомоги та після госпіталізації.

Залежно від ураження внутрішніх систем проводять симптоматичне лікування. Для запобігання больовому шоку пацієнту вводять знеболювальні препарати. Застосовуються замінники людської крові, розчини електроліту. У деяких випадках з метою уповільнення процесів життєдіяльності та запобігання складному перебігу хвороби людину вводять у кому.

На етапі реабілітації призначають терапію для врегулювання працездатності органів. Можливе проведення хірургічних операцій з пересадки шкірного покриву або відновлення цілісності нутрощів.

Пацієнт повинен дотримуватися рекомендацій лікаря.

Фахові періодичні видання

Дякуємо за увагу!

**Зі всіма виданнями, представленими у цій віртуальній
виставці,
Ви можете ознайомитися у нашій бібліотеці**

